

ČOVJEČJA PJESMA

Franjo Matanović

**vlastita naklada
Slavonski Brod, 2020**

Impresum:
naslov: ČOVJEČJA PJESMA
autor: Franjo Matanović
vlastita naklada autora
mjesto i godina izdavanja: Slavonski Brod, 2020

URL: <http://franjomatanovic.altervista.org/covjecja-pjesma/>

ISBN 978-953-48859-8-7

***Copyright ©
Franjo Matanović***

F.M.
neDostajemiviski

ČOVJEČJA PJESMA
nova samoizdaja 10

Franjo Matanović

BLIC PJESME

došlo je vrijeme
za blic pjesme
jer nitko nema
vremena za razmišljanje
za pjevanje
za dušu
samo svi želimo
ispuniti sebe
realizirati sebe
ne videći ništa
drugo
ne postoji
osim centra svijeta
koji sam ja
i sve se vrti
oko mene
egoiste

ZBOG NOVACA

opet sam bio zabrinut
zbog novaca
što kako kada
vječna pitanja
i kušnja koja ne prestaje
kušnja koja boli
a znam da zabrinutošću
ništa ne mogu riješiti
niti samome sebi pomoći
pogotovo ne samome sebi
a ni drugima
to je ono pitanje
kad me strefi tako
pjevati ili plakati
možda i nije bitno
što činiti
bitno je ne brinuti se
bitno je sve prepustiti
u Božije ruke

NAJBOLJE JE

najbolje je kad moram
u momentu u časku
napisati blic pjesmu
ili zapisati sa nekolicinom
riječi cijeli koncept
cijelu jednu filozofiju
jer nemam vremena
iskvariti riječi
koje mi nadodju
(stvarno ne znam otkuda)
ostanu onako čiste
jasne
često nerazumljive i meni samome

NAPIO SAM SE

napio sam se
i lud sam kao trava
kad se osuši
i miriše na smrt
svoju
a nama se sviđa pokošeno sijeno
zašto
pitam ja zašto
sam se napio
i zašto se ne otriježnim
već jednom
za triježnošću
već je vrijeme
za ponovno se napiti
ljubavi tvoje
ili je onaj put
bilo dovoljno
zauvijek

JER DO ČITANJA JE OGDROMAN PUT

gdje je istina
da li ju trebam
zapisivati ili jednostavno
prešutjeti
da li bi to bilo istinito
šutjeti
ili zapisati
bez obzira što ne mogu dati
drugima da čitaju
jer do čitanja je ogroman put
jer su reklame preuzele
glavnu ulogu
možda je već vrijeme za pronaći
drugačiji način komuniciranja
drugačiji način za
objaviti istinu

NAPISAĆU OVE NOĆI

napisaću ove noći
kako je ružno biti sam
napisaću ove noći
kako bez tebe
ne postoji san

napisaću da sam umro
jer bez tebe
ne živim ja

napisaću da me sahrane
bez obzira što hodam
i tvoje ime ponavljam

KAKVI SMO TAKVI SMO

kriza

ekonomska politička osobna

sve krize preko kojih

moramo prijeći

a onaj autor homelije ili propovijedi

iz drugog stoljeća

kaže da je ovo naše stanje

kao kada Tvorac naš

može nas još preoblikovati

tako kao onaj što pravi

glinene vrčeve

kad vidi da nije dobar

mijesi glinu ponovo

preobličuje

i onda stavi u peć

poslije pečenja nema prepravke

tako i mi kad umremo

kakvi smo takvi smo

MI KOJI SMO MANJINA

mi kojih je malo
moramo uvijek trpjeti
na primjer
glazba
ja osobno koliko puta
sam se našao u situaciji
da moram trpjeti teror
disco muzike
ili na balkanskim stranama
teror takozvanih narodnjaka

ne
neću spominjati
druga mjesta
gdje oni kojih je malo
trpe

12.07.2011.

prije devetnaest godina bježali smo
iz Bosne
iz Svilaja
iz smrti
od
ubojica

danas je vruće
kupamo se u znoju
svi
bilo bi dobro malo
u more ući
u osvježenje

Bože
ti si ljubav

PITAO ME JEDAN

pitao me jedan
kolega sa posla
da se molim Bogu
za njegov dobitak na lotu

onda sam se sjetio
da novcima upravlja
đavao vrag
pa sam mu rekao
ako želi
onda se mora
obratiti vragu na adresu
njega moliti

IME ODVIJEKA

ne vjerujem
da će laži
pobijediti
istinu
jer ne postoji
laž
kao što ne postoji
mrak
kada je svjetlost
prisutna
vjerujem da je ljubav
isto što i istina
vjerujem da je Ljubav
ime odvijeka

ŽIVOT JE KRATAK

život je kratak
i za mudre
i za lude
brzo prođe
i bogatima
i siromašnima
i mladima
i starima
i onima u sredini
svega toga

TO JE DANAŠNJICA

živjeti za umiranje
da li je to odgovor
kojemu srljaš
neprestano

roditi se
da bi umro
da li je to tvoja kob
koju tražiš
svim svojim djelima

to je današnjica
koja tebe o Gospodine
odbacuje
smiluj se današnjici
podaj svoje svjetlo
ljubav
o Kriste Bože

OPSKURATIZAM

jedan nedavni period
ljudske povjesti
zvao se iluminizam
mnogo je svjetla
narodima u tmini donio
zasigurno

sada
unazad nekoliko vremena
postojao je vrlo aktivan proces
opskuratizma
koji
mnoge narode bijaše
u tmine dvadesetog stoljeća
zamotao

ali što je najgore
sada
treći milenij
to još traje
dovoljno je da se netko
mutan
dočepa medijske vlasti
i moram priznati

da mnogi od nas
danas
to ne vide
jer smo u tami
jer nema svjetla

JAHTA

ispred mene je
jednog super bogataša
jahta
malo veća nego
omanji putnički brod
sve se sjaji
kao da je sve krvlju
bilo zaprljano
pa je ugladeno

ČOVJEČJA PJESMA

ne znam put gdje je
i vodaju me svukud
me provoze
kao da sam slijepac
ili jesam
a priznati ne znam

ludo pričam i još luđe slušam
da me voda makar odnese
na obalu čistu i snenu
na obalu sa koje zaplovih
na obalu gdje spoznah ljubav
i ljepotu skrojenu u vječnost

odoh plakat
bez umornih suza
odoh pjevat čovječju pjesmu
boli
odoh pjevat nas
na sav glas
jer smo zreli u proljeće
počinjemo

šutim i tako je najbolje

to je najbolje što znam reći
o sebi o boli o ljubavi
to se čini jedno te isto
u isti mah

opet pjevam šutnju
himan
dug predug bez kraja
i konca
bez početka
šutnje bezimene
tihe nečujne

MOZART U PRAŠUMI

osjećam se naspram
svih ovih super
spisatelja
kao Mozart koji je
rođen u prašumi
i želim svirati
komponirati
stvarati
a imam samo tam-tam

SVA KULTURA

jučer sam
čekajući na sladoled
kod Udevalle
pregledao naslove novina
(zapravo naslove kulture)
i primijetio
da se sve uglavnom
svodi na glazbena
i to rock glazbena zbivanja
eventualno malo jazza
i to je sva kultura u ovom gradu
u ovoj Italiji
u ovoj Evropi
i naokolo

NOVOSTI

novosti su jedan oblik bolesti

danas

uvijek nešto novo i novo

čuti nešto najnovije

napraviti

izmisliti

reći

snimiti najnoviji film foto

i sve skupa

samo da je neviđeno

nečuveno

nešto najnovije

na kraju preostane

kao jedina novost

ono što je od iskona bilo

jer su svi to zaboravili

OGLASNIK

ako čujete
da negdje u svijetu
traže pjesnika
imaju radno mjesto
za jednoga
javite mi
molim vas
jer evo
radio sam
svašta u životu
i uglavnom štete pravio

možda doista
nigdje u svijetu
više ne treba
niti jedan pjesnik

OGLASNIK 2

pjesnik sam
to mi je profesija
onaj što govori istinu
makar koštalo što košta
jer danas je puno
onih drugih
koji iskrivljuju zamagljuju
stavljaju u mrak

kao takav tražim radno mjesto
ako znate nekoga i negdje
tko želi tko hoće istinu
i samo istinu
javite mi

možda je i to gola istina
da danas
nikome ne treba istina

VINICIJEVA TEORIJA

bili smo
za jednog zalaska sunca
na poetskom zbivanju
na tršćanskom kupalištu
nove poezije
i novi načini izražavanja
ja sam vrlo malo razumio
Vinicio reče
da je ostao u prošlom stoljeću
i još reče
kako su moje poezije
u odnosu na ove
kao prvi razred osnovne škole
naspram univerziteta
Cembridgea
o kako sam sretan bio
zbog ove Vinicijeve teorije
i imam puno hvale izreći Bogu
za dar jednostavnosti

KADA U SRCU

kada u srcu
u duši kada
tisuće pjesama
melodija tisuće
zatvorene čekaju
čekaju u zatvoru
moje duše

slobodu
pijev
proljeće duše
srca proljeće
pjesmu
koja teče
rijeku koja ne prestaje

JUČERAŠNJA TIŠINA

danas mi je zujala
u ušima jučerašnja tišina
i ugledao sam u toj tišini sebe
franju
jednog jadnika
koji ne vidi doli sebe
koji ne zna doli klimati glavom
i poslije se svađati sa sobom
i poslije prizivati demone
u sebi i svađati se sa njima
o jadniče
o franjo

29.10.2009.

BEZ

danima ne zapisujem
i to me boli
ostanem bez olovke
i to mi je gore
nego da sam bez odjeće
obuće
bez hrane tekućine
bez droge

moram zapisivati
moram pisati
jer te ljubim
moram zapisivati
da te volim
volim te

POLA MILIJARDE LISTIĆA

zapisao sam
listića
pola milijarde
koje ne znam gdje se
sve nalaze
a znam da sam
na nekima
ostavio
otiske duše

IMAM NOVI BLOČIĆ

imam novi bločić
imam nova zapisivanja
u ruci
u radosti
možda je to samo želja
za ostavljati trag
možda je to
egoizam
koji želi puno puno
a možda je i ono
što ni sam ne razumijem

MOJA ŽIVOTNA PRIČA ME MELJE

moja životna priča me melje

jer ne znam

ju režirati

zapravo

štogod učinim

učinim nakrivo

i zato prizivam Duha Ljubavi

Isuse

onoga što si obećao učnicima svojim

neka dođe

neka me vodi

neka režira

neka priča

priču moju

O AUTORU

Franjo Matanović rođen 1964. u Svilaju Donjem (BiH). Sin seljačke obitelji, odrastao u maloj, jednostavnoj, prostoj sredini; iznevjerio roditeljske nade o velikim školama te postao "stručni" radnik, što se kroz život pretvorilo u obični radnik. Kako obrazovanje tako i samonaobrazba svojim stihijskim valovima u doba propadanja komunističkog režima su ga proveli od socrealizma (škola) i klasičnog kršćanskog odgoja (obitelj) preko rock n rolla, modernizama i čiste klasike u samootkrivnje općeg kulturnog blaga. Stalna borba za opstanak i ostale nedaće nikada ne dopustiše punu realizaciju pisanja i zato isprekidani ciklusi zapisa u nekontinuitetu. Običan čovjek, obična naobrazba, običan život prostog smrtnika. 40-ak naslova u vlastitoj nakladi bez značajne literarne biografije i bez ikakve mogućnosti šutjeti.

kazalo

BLIC PJESME.....	5
ZBOG NOVACA.....	6
NAJBOLJE JE.....	7
NAPIO SAM SE.....	8
JER DO ČITANJA JE OGDROMAN PUT.....	9
NAPISAĆU OVE NOĆI.....	10
TAKVI SMO KAKVI SMO.....	11
MI KOJI SMO MANJINA.....	12
12.07.2011.	13
PITAO ME JEDAN.....	14
IME ODVIJEKA.....	15
ŽIVOT JE KRATAK.....	16
TO JE DANAŠNJICA.....	17
OPSKURATIZAM.....	18
JAHTA.....	20
ČOVJEČJA PJESMA.....	21
MOZART U PRAŠUMI.....	23
SVA KULTURA.....	24
NOVOSTI.....	25
OGLASNIK.....	26
OGLASNIK 2.....	27
VINICIJEVA TEORIJA.....	28
KADA U SRCU.....	29

JUČERAŠNJA TIŠINA.....	30
BEZ.....	31
POLA MILIJARDE LISTIĆA.....	32
IMAM NOVI BLOČIĆ.....	33
MOJA ŽIVOTNA PRIČA ME MELJE.....	34
o autoru.....	35

original
nova samoizdaja 10
Trieste – ožujak 2013
F.M. NeDostajemiviski
franjomatanovic@gmail.com

ISBN 978-953-48859-8-7